

ho nepoznáme. Aký je v skutočnosti Boh, v ktorého máme veriť? Je to Boh, ktorý vzbudzuje nežnosť, keď prosí: "Počúvaj, prosím! Maj ma rád, pretože som do teba zamilovaný. Ale áno, pretože mi neveríš, prikazujem ti to: miluj ma!" "Láska buď nachádza sebe podobných, alebo ich takými robí. Jeho láska ku mne ho urobila Človekom a moja láska k nemu ma robí Bohom. Milovať znamená chváliť, mať v úcte a slúžiť. Chváliť je opakom závidenia, znamená radovať sa z dobra milovaného; mať ho v úcte, vážiť si ho a mať bázeň, že by som ho mohol stratit; slúžiť znamená dať mu k dispozícii to, čo mám, čo robím a čo som: srdce, duša, myseľ, silu.

Nezakladá sa moja viera na strachu?
Koho som v poslednom čase pochválil?

Zbožná žena, po vojne: "Boh k nám bol veľmi milostivý. Vďaka tomu, že sme sa stále modlili, všetky bomby padali na opačnú stranu mesta." Nie je moja viera sebecká ako modlitba tejto ženy?

Sobota 29.03.

Vaša láska je ako ranný mráčik a ako rosa, ktorá zrána pomínie... Lásku chcem, a nie obeť; poznanie Boha viac ako zápalnú obeť.
Oz 6,4.6

Jednej veľmi chladnej noci sa v chráme objavil pútnik a prosil o nocľah. Keď ho kňaz videl, ako tam tak celý zasnežený stojí a trasie sa zimou, premohol svoju nechť a pristúpil: "Dobre teda, môžete zostať, ale len pre dnešok. Toto je chrám, nie ubytovňa. Ráno budete musieť ísť preč." Uprostred noci kňaz začul podivný praskot. Bežal do chrámu a to, čo uvidel, bolo naozaj neuveriteľné. Ten cudzí človek si v chráme zapálil oheň. Drevená socha Budhu zmizla. Kňaz sa opýtal: "Kde je tá socha?" Tulák ukázal do plameňov a pokúsil sa to vysvetliť: "Už som to nevydržal... bál som sa, že zamrzem." Kňaz zahorel hnevom: "Zbláznil si sa? Vieš, čo si vykonal? Spálil si Budhu!" Oheň už pomaly dohasínal. Pustovník vzal palicu a začal jeho zvyšky starostlivo prehrabávať. "Čo to zase robíte?" Zajačal kňaz. "Hľadám kosti toho Budhu, ktorého som podľa vás spálil." Kňaz neskôr túto príhodu rozprával jednému majstrovi. Ten na ňu reagoval slovami: "To si teda zlý kňaz, pretože si si viac cenil sochu mŕtveho Budhu ako živého človeka."

Čo je láska, sa učíme priamo od Ježiša, ktorý sa tešil z nášho dobra viac ako zo svojho, cenil si nás viac ako seba a dal nám svoj život

do služby. Príkázanie lásky nám umožňuje pochopiť, kto je on: je to niekto, koho treba milovať, pretože on je láska. Ak láska je cieľ, na ktorý sme stvorení, potom náš hriech je minútie sa tohto cieľa. Žiť v hriechu spôsobuje neschopnosť žiť lásku. Potom sa nám ľahko stane, že uprednostníme veci, zákon, pravidlá, pred človekom. Očakávame od vecí viac ako nám môžu dať. Ceníme si ich viac ako človeka. Ak mi niekto nechtiac ušpiní oblečenie, ak mi niečo pokazia, nevrátia, zabudnú, som schopný zúriť, urážať, nenávidieť. Boh hovorí: „Lásku chcem a nie obeť.“ To znamená: schopnosť postaviť Boha a človeka do stredu svojho života. Vyzýva nás k tomuto poznaniu. **Láska predpokladá poznanie inak je to navíta.**

Čo dávam do stredu svojho života?
Čo mi najviac bráni žiť lásku?

Tretia pôstna nedeľa 23.03.

„Ktosí mal vo vinici zasadený figovník a prišiel hľadať na ňom ovocie, ale nenašiel. Preto povedal vinohradníkovi: ‚Pozri, už tri roky chodím hľadať ovocie na tomto figovníku, a nič nenachádzam. Vytni ho! Načo ešte aj zem vyčerpáva?‘ On mu odvetil: ‚Pane, nechaj ho ešte tento rok. Oko-pem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytnieš.‘” Lk 13,6-9

Jedno dievča prechádzalo adolescentnou krízou a trpelo nestálosťou, všetko chcelo mať hneď, preto bolo veľmi smutné. Jej otec jej chcel pomôcť a ako šéf reštaurácie jej dal

poučenie z kuchyne. Dal variť vodu do troch hmčcov na tri horáky a pýtal sa jej, čo vidí? Povedala, že tri hmce s vriacou vodou. Potom dal do jedného mrkvu, do druhého vajičko a do tretieho kávové zrná. Dievča sa čudovalo, čo z toho bude. Otec potom vyberal postupne mrkvu a pýtal sa: „Vidíš tú mrkvu? Predtým bola silná, teraz je mäkká, stratila všetku svoju silu. Pozri na vajce, vajce je veľmi krehké, nemôžeš ho hocijako chytiť, ale keď ho vyberieš z vriacej vody, je veľmi pevné. A kávové zrná zostali také, aké boli a ešte aj zafarbili vodu. Ty si v kríze, trpíš krízou dospievania, ale snaž sa zistiť, kým si – si mrkva, si vajičko alebo kávové zrná? Ak tá život ničí – si mrkva, ak tá život posilňuje, si vajičko a ak máš ťažkosti v živote a vieš aj pomáhať ľuďom okolo seba, si kávové zrná.“ (podľa Eliasa Vellu)

Náš život nás varí. Čo z nás bude? Niektorí ľudia sú silní v úspechu a nič sa ich zdanlivo nemôže dotknúť. Ak však raz majú v živote problém, spanikária a stávajú sa slabými - týchto

Pôstne listy 2025 tretí TÝŽDEŇ

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

utrpenie namiesto posilnenia nič. Nikdy neprinesú úrodu. Potom sú veľmi krehkí ľudia, ale keď čelia problémom a nástrahám života, posilní ich to a prinesú úrodu... Vedia vnímať svoj život Ježišovým pohľadom, preto vedia vnímať jeho dary. Ježiš je ten, ktorý nám dáva čas, je trpezlivý, dôveruje nám. Dnešné evanjelium je o druhej šanci. Boh je nesmieme milosrdný, čaká, verí nám. **On nečaká zakaiaľ sa zmeníme, aby mohol byť našim priateľom. On chce, aby sme mu dovolili, meniť nás.** Dôverovať mu, znamená dovoliť mu, nás chrániť, aby sme to v našom živote „neprevarili“.

Viem byť trpezlivý? Dal mi už niekto v živote druhú šancu? Dal som ju aj ja niekomu?

Modlitba

Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána. Ž 26,14 Pane pomôž nám pochopiť, že vďačnosť je narastajúca sila, čím viac jej máme, tým viac dôvodov pre ňu nájdete. Amen.

Pondelok 24.03.

Vstali, vyhnali ho z mesta a viedli ho až na zráz vrchu, na ktorom bolo ich mesto postavené, a odtiaľ ho chceli zhodiť. Ale on prešiel pomedzi nich a odišiel.
Lk 4,29-30

Netreplivý žiak chcel poznať objav, ktorý bude dôležitejší než všetky iné, ktoré doteraz poznal. Majster mu povedal: „Chod' von, zodvihni hlavu a ruky k nebu. Tam sa ti vyjaví prvá dôležitá vec.“ Žiak tak urobil, začalo veľmi pršať. Po čase sa žiak vrátil k majstrovi so slovami: „Majstre, čo ste mi to kázali, ako som tam stál, cítil som sa ako blbec.“ „No vidíš,“ usmial sa majster, „to je na úvod celkom slušný objav.“

Nepoznanie, to je smútok dnešnej doby. Nepoznali ho, preto sa ho nemohli zmocniť. Boh chce, aby sme sa ho zmocnili nie preto, aby sme zneužívali jeho moc, ale aby sme sa stali správnymi ľuďmi. Potrebujeme sa naučiť a uveriť základným veciam života. Inak budem žiť falošný život. Táto príhoda dobre vystihuje dnešných ľudí: Stretli sa dve ženy, bývalé spolužiačky. Jedna kočikovala svoje dieťa. „Ty máš ale krásne dieťa!“ „poznamenala kamarátka.“ „To nič nie je, mala by si ho vidieť na fotkách“, odpovedala čerstvá mama. Tak toto je obraz dnešného sveta, fotky milujeme viac ako realitu. Ježiš nás učí viere, ktorá nám pomáha žiť a vnímať reálny svet, pravdu.

Viera ani tak nerozlišuje medzi tými, ktorí chodia do kostola a tými, čo do kostola nechodia. Ale medzi tými, ktorí obdivujú len fotky a tými, čo dokážu obdivovať skutočného človeka.

Som spokojný so svojim poznáním Ježiša? Nebojím sa pravdy?

Utorok 25.03. Sviatok Zvestovania Pána

Hľa, moja zmluva s tebou. Budeš otcom mnohých národov a už sa nebudješ volať Abram; budeš sa volať Abrahám, lebo t'a urobím otcom mnohých národov.
Gn 17,13

Bol raz jeden muž a ten bol veľmi hlúpy. Každé ráno mu robilo toľko problémov nájsť svoje oblečenie, že sa večer skoro bál ísť spať pri pomyslení na to, čo bude, až sa prebudí. Raz večer vzal papier a ceruzku a starostlivo si poznamenal meno a polohu všetkých zvrškov. Ráno papier vyťahol a čítal: "nohavice" - tie sú tu, hneď do nich vkázol; "košeľa" - tam je, obliekol si ju; "klobúk" - tam a tam, a už ho mal aj na hlave. Mal zo seba veľkú radosť; teda kým ho nenapadlo: „A ja? Kde som ja?“ To si poznamenal zabudol. A tak hľadal... a hľadal...

Kde som ja? Svet nám ponúka toľko zážitkov, toľko príležitostí, zabudnúť na seba. Tak sa ženieme za zážitkami, až sa v nich strácame. Kto z nás môže povedať: „Mám radosť zo seba.“ Dokážeme mať radosť z iných vecí, len nie zo seba. Čo nám pomôže sa nájsť. Abrahám bol vážnym členom svojho mesta, mal majetok, svoj vek, skúsenosti, napriek tomu mu niečo chýbalo. Uveril Bohu, odišiel, zanechal pseudoživot, vybral si ten skutočný. Boh mu mení meno, to znamená, že je iným človekom ako býval. Je tým, akým ho chcel mať Stvoriteľ. Aj mi máme čo do úst, čo si obliecť, máme svoje postavenie, ale kde sme my? Potrebujeme uveriť Božiemu slovu. Toto slovo bolo silné v Máriinom živote. Toto Slovo od nás niečo chce, počúvnuť, to nás niečo stojí. Toto Slovo, ktoré zaznieva k Márii, presahuje sily človeka, je ľudský neuskutočniteľný. Panna Mária nehovorí sebavedomé: „Ja to urobím!“ ale ani neveriace: „To sa nedá!“, ale: „Nech sa mi stane podľa Tvojho Slova!“ Až takto sa v nej môže prejaviť moc Boha Stvoriteľa.

Kedy ku mne Boh prehovára a ako na to reagujem?

Streda 26.03.

„Len dávaj veľký pozor na seba a na svoju dušu a nezabudni na veci, ktoré si videl na vlastné oči, nech nevymiznú z tvojho srdca cez celý tvoj život, ale pouč o nich svojich synov a svojich vnukov.“
Dt 4,9

Žiak askéta, bol uznávaný učenc, ktorý sa svojej náuky držal pevne a neústupne. Nikdy sa nesmial, všetko prežíval vážne. Ľudia mali pred ním veľký rešpekt. Pevne veril v dobrovoľné utrpenie a bolo o ňom známe, že jeho pôsty nemajú konca. Odriekanie ho však nakoniec premošlo. Vážne ochorel a doktori sa zhodli na tom, že mu už niet pomoci. Rozhodli sa ísť za Majstrom, ktorého tento žiak neuznával, pretože otvorene hlásal, že základ zmysluplného života spočíva v radosť a dobrej nálade. Bola už polnoc, keď majster dorazil. Prišiel k chorému, podal mu jednu posvätnú knihu. Ten ju hneď otvoril a začal nahlas čítať. Neuplynula ani minúta a majster čítanie prerušil: "Tu niečo nie je v poriadku... Vašej viere niečo chýba." "A čo, čo nie je v poriadku?!" Spýtal sa chorý. "Duša. Vo všetkom čo robíš, zabúdaš dávať to podstatné." odpovedal majster.

Dávať pozor na seba a svoju dušu, to je výzva dnešného čítania. V dnešnej dobe sa zaujíname o všetko možné. Chceme mať to a to, dostať sa tam a tam, veľa zažiť. Zabúdame na niečo veľmi dôležité, na DUŠU. Ľudia sú povrchní, nevedia, že vôbec nejakú dušu majú, sú ľudia, ktorí o svojej duši vedia, ale ignorujú ju, nekladajú ju do svojho života, robia síce pekné veci, ale chýba tam niečo. Prečo je to tak dôležité? Pretože človek potom nevie prežívať skutočnú radosť, naplnenie, nedokáže byť hlboký, tvorivý, spontánny v opravdivej láske. A sú ľudia, ktorí dávajú do života všetko, celú svoju bytosť. Dnešný čítať zdôrazňuje pamätanie si. Ľudia tak radi na niektoré veci zabúdajú. Všetko má

svoje dejiny, existujú dejiny sveta, národov, rodov, dejiny osobných lások, priateľstiev, ale aj dejiny osobného vzťahu s Bohom.

Aké ich mám? Čo všetko sa v nich nachádza? Aké veci som zažil s Bohom, na čo som hrdý? Čo odovzdávam svojim blízkym - lásku alebo zranenia?

Štvrtok 27.03.

Ježiš raz vyhánal zlého ducha, ktorý bol nemý. Keď zlý duch vyšiel, nemý prehovoril. Zástupy žasli; no niektorí z nich hovorili: „Mocou Belzebula, kniežata zlych duchov, vyháňa zlych duchov.“ Lk 11,14-15

Majster raz povedal žiakovi, ktorý neustále niekoho upodozrieval, tento vtip: Stretnú sa medveď, liška, zajac a vlk na lúke a dohodnú sa, že idú hrať karty. Medveď hovorí: „Kto bude podvádzať, tak dostane po tej ryšavej papuli.“

Nič neprekoná veľkosť tých, ktorí sa naučili bezvýhradne prijímať všetko tak, ako to je. Žijú v pravde. V kartovej hre zvanej život hrajú s kartami, ktoré im boli rozdane, ako len najlepšie vedia. Tí, ktorí trvajú na tom, že nebudú

hrať so svojimi kartami, ale s kartami, ktoré im vraj mali byť rozdane, tí radšej hrajú s kartami podozrievania, nedôvery, svoj život prehrajú. Nikto sa nás nepýta, či chceme hrať. Hrať musíme. Na nás je zvoliť si ako. Farizeji hrali s falošnými kartami, upodozrievali, obviňovali, snažili sa na Ježiša navliecť zlo. Aj v našej blízkosti sú ľudia, ktorí môžu pre nás urobiť veľké veci, my ich odpíšeme, nedôverujeme, sú nám nesympatickí, niekedy nás možno sklamali, alebo sme niečo zlé o nich počuli... Hráme hry vzťahov so zlými kartami. Výsledok - prehra. Môžeme ponížiť, uraziť, (dať po papuli) ale to nás neposunie, nevyrieši nám to problémy. Prenášame tak na druhých naše napätia, bolesti, hnev. Vždy sa nájde nejaká „liška“, ktorá si to odnesie. Ježiš nás učí schopnosti doceniť dobro, ktoré sa koná v našej blízkosti. Vidieť pravdu zachraňujúcej lásky.

Ako hrám svoju hru života? Neobviňujem nespravodlivo?

Piatok 28.03.

Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily! Mk12,30

„Modlíš sa každý večer?“ „Áno, iste, povedal žiak.“ „A každé ráno?“ „Nie keď je svetlo, tak strach nemám.“

Naša viera je mnohokrát vierou strachu. Bojíme sa Boha, pretože